„Био је један краљ међу онима који су били пре вас, и имао је сихирбаза/врача/врача

Од Сухејба, радијаллаху анху, преноси се да је Аллахов Посланик, алејхисселам, рекао: „Био је један краљ међу онима који су били пре вас, и имао је сихирбаза/врача/врача. Када је врач остарао, рекао је краљу: ‘Остарао сам — пошаљи ми једног дечака да га научим сихру/магији.’ Краљ му је послао једног младића. На путу до врача, дечак је наилазио на монаха (побожњака), па је седао код њега и слушао његове речи, које су му се веома свиделе. Наставио је тако, кад год би ишао код врача, пре тога би седео код монаха. А када би закаснио, врач би га тукао. Па се пожалио монаху. Монах му рече: ‘Када се будеш бојао врача, реци да су те задржали код куће. А ако се будеш бојао својих код куће, реци да те задржао врач.’ Једног дана наишао је на огромну звер која је блокирала пут људима. Рекао је: ‘Данас ћу сазнати да ли је боље то што говори врач или оно што учи монах.’ Узео је камен и рекао: ‘О Аллаху, ако је оно што монах говори Теби драже од онога што подучава врач, убиј ову звер да би људи могли проћи.’ Бацио је камен и убио звер. Људи су могли да наставе пут. Он је отишао монаху и испричао му шта се десило. Монах му рече: ‘Сине мој, данас си постао бољи од мене. Твој чин је стигао до онога што ја могу само да гледам. Бићеш искушан, па ако те искушају, немој одати мене.’ Младић је почео да лечи људе, исцељивао је слепе, губаве и све врсте болести, Божијом вољом. Један од краљевих блиских људи, који је био слеп, чуо је за њега. Донео му је многе поклоне и рекао: ‘Све је твоје ако ме излечиш.’ Младић му рече: ‘Ја не лечим никога, већ је Аллах Тај Који лечи. Ако поверујеш у Њега, молићу се Аллаху и Он ће те излечити.’ Он је поверовао у Аллаха, па је Аллах вратио његов вид. Када је поново сео код краља као и обично, краљ га упита: ‘Ко ти је вратио вид?’ Он одговори: ‘Мој Господар.’ Краљ рече: ‘Зар имаш Господара осим мене?’ Он одговори: ‘Мој Господар и твој Господар је Аллах.’ Краљ га је мучио све док није открио младића. Довели су младића. Краљ му рече: ‘Сине мој, до те мере си овладао чаролијом да лечиш слепе, губаве и чиниш чудеса?’ Младић одговори: ‘Ја не лечим никога, већ Аллах лечи.’ Краљ га је мучио све док није открио монаха. Довели су и њега. Наређено му је да се одрекне своје вере, али је одбио. Краљ је наредио да му се тестера стави на средину главе, и расечен је на пола. Доведен је и човек којем је враћен вид. Наређено му је исто — одбио је, па је и он расечен. На ред је дошао младић. Наређено му је да се одрекне своје вере, али је одбио. Краљ је наредио својим људима: ‘Одведите га на врх тог и тог брда. Ако се одрекне — пустите га. Ако се не одрекне гурните га.’ Када су га довели на врх, он је рекао: ‘О Аллаху, сачувај ме од њих како год Ти хоћеш.’ Брдо се затресло и сви су пали, осим њега. Вратио се пешке краљу. Краљ упита: ‘Шта је било с твојим сапутницима?’ Он рече: ‘Аллах ме је заштитио.’ Краљ је поново наредио: ‘Одведите га на море у чамцу. Ако се

одрекне вере, поштедите га. Ако се не одрекне, баците га у море.’ Када су били усред мора, младић је рекао: ‘О Аллаху, сачувај ме од њих како год Ти хоћеш.’ Чамац се преврнуо и сви су се удавили, осим њега. Поново је пешке дошао краљу. Тада је младић рекао: ‘Ти ме не можеш убити, осим ако урадиш оно што ти наредим.’ Краљ рече: ‘Шта је то?’ Он рече: ‘Окупи све људе на једном месту. Прикуј ме за стуб. Узми једну стрелу из мојег тоболца. Постави је у лук и реци: “У име Аллаха, Господара овог младића” — и гађај. Ако то урадиш, убићеш ме.’ Краљ је то урадио. Када је изговорио речи: ‘У име Аллаха, Господара овог младића’ и пустио стрелу, она га је погодила у слепоочницу. Младић је ставио руку на рану и умро. Људи су тада почели да узвикују: ‘Верујемо у Господара младића! Верујемо у Господара младића!’ Краљ је био обавештен: ‘Оно чега си се бојао, управо се десило. Људи су поверовали!’ Наредио је да се ископају дубоке јаме по улицама, да се у њима запале ватре и казао је: ‘Ко се не одрекне вере, баците га у ватру!’ То су чинили, све док није дошла једна жена с дететом у наручју. Застала је у страху. Дете јој проговори: ‘Мајко, издржи — јер си на истини.’“

[صحيح] [رواه مسلم]

Аллахов Посланик, алејхисселам, испричао је да је међу народима пре нас живео један краљ који је имао врача. Када је врач остарао, рекао је краљу: „Остарао сам — пошаљи ми једног младића да га подучим чаролији.“ Краљ му је послао једног младића да га врач подучава. На путу до врача, младић је наилазио на једног монаха и једном приликом је сео с њим и слушао његове речи, које су му се веома свиделе. Од тада је, сваки пут када би ишао код врача, свраћао прво код монаха и проводио време слушајући га. Због тог задржавања врач би га ударао кад год би закаснио. Младић се пожалио монаху, а монах му рече: „Ако се уплашиш врача, реци да су те задржали твоји код куће. А ако се уплашиш својих код куће, реци да те задржао врач.” Једног дана, док је тако путовао, наишао је на велику звер која је препречила пут људима. Рекао је: „Данас ћу сазнати — да ли је бољи врач или монах?” Онда је узео камен и рекао: „О Аллаху, ако је ствар монаха Теби дража од ствари врача, убиј ову звер да би људи могли проћи.” Па је бацио камен, и убио је звер, и људи су прошли. Онда је дошао монаху и обавестио га о томе, па му је монах рекао: „Сине мој, данас си бољи од мене. Далеко си доспео, и сигурно ћеш бити стављен на кушњу. Ако будеш искушан, немој ме одавати.“ Младић је лечио слепе и губаве и лечио је људе од свих болести, Аллаховом дозволом. За њега је чуо један од краљевих блиских људи који је био ослепео. Дошао је младићу са поклонима и рекао му: „Све ово је твоје, ако ми повратиш вид.“ Он (младић) му рече: „Ја не лечим никога, заиста, Аллах лечи. Па ако поверујеш у Аллаха, молићу Аллаха, и Он ће те излечити.“ Онда је он поверовао у Аллаха, и Аллах му је вратио вид. Затим је дошао краљу и сео код њега као што је раније седео. Краљ га упита: „Ко ти је вратио вид?“ Он (бивши слепац) одговори: „Мој Господар.“ Краљ рече: „Имаш ли ти Господара осим мене?“ Он одговори: „Мој Господар и твој Господар је Аллах.“ Тада га краљ ухвати и наставио је да га мучи све док му није открио младића. Па су довели младића. Краљ му рече: (Краљ је рекао младићу): „Сине мој, твоја чаролија је достигла то да лечиш слепе и губаве, и чиниш (разне) ствари.“ (Младић) рече: „Ја не лечим никога — заиста, Аллах лечи.“ Тада га краљ ухвати и наставио је да га мучи све док му није открио монаха. Тада су довели монаха и рекли му: „Одреци се своје вере.“ Али је он одбио. Тада су наредили да се донесе тестера, па

су му је ставили на средину главе и расекли га на два дела. Затим је доведен краљев блиски саветник, и речено му је: „Одреци се своје вере.“ Он је одбио, па му је тестера стављена на средину главе и расекли су га на два дела. Затим је доведен младић, и речено му је: „Одреци се своје вере.“ Он је одбио, па га је краљ предао групи својих људи, између тројице и десеторице. Па (краљ) рече: „Одведите га на тај и тај планински врх. Када стигнете на врх, ако се одрекне своје вере, пустите га. Ако не, баците га одозго.“ Па су га одвели и попели с њим на планину. Тада је младић рекао: „О Аллаху, заштити ме од њих како год Ти хоћеш.“ Планина се затресла, па су они попадали. А младић је пешке дошао краљу. Краљ га упита: „Шта је било с твојим сапутницима?“ Он одговори: „Аллах ме је од њих заштитио.“ Тада га краљ предаде другој групи својих људи и рече: „Одведите га и укрцајте у један мали чамац. Када стигнете на средину мора, ако се одрекне своје вере, пустите га. А ако не, баците га у море.“ Одвели су га, а он је рекао: „О Аллаху, заштити ме од њих како год Ти хоћеш.“ Тада се чамац преврнуо и они су се удавили. А младић је пешке дошао краљу. Краљ га упита: „Шта је било с твојим сапутницима?“ Он одговори: „Аллах ме је од њих заштитио.“ Тада младић рече краљу: „Ти ме нећеш моћи убити све док не урадиш оно што ти наредим.“ Краљ упита: „А шта је то?“ (Младић) рече: „Окупи све људе на једном отвореном месту, па ме прикуј за стабло. Затим узми једну стрелу из мог тоболца, стави је у средину лука, и реци: ‘У име Аллаха, Господара младића.’ Потом ме гађај. Ако то урадиш, убићеш ме.“ Краљ је окупио људе на једном месту, прикуцао младића за стабло, узео стрелу из његовог тоболца, ставио је у средину лука, изговорио: „У име Аллаха, Господара младића“, и гађао. Стрела га је погодила у слепоочницу, између ока и уха. Младић је ставио руку на то место и умро. Људи су тада повикали: „Верујемо у Господара младића! Верујемо у Господара младића! Верујемо у Господара младића!“ Краљу је неко пришао и рекао: „Да ли видиш оно чега си се бојао? То ти се управо догодило.“ (Рекли су му): „Кунем се Аллахом, догодило ти се оно чега си се бојао, људи су кренули за младићем и сви су поверовали у његовог Господара.“ Тада је краљ наредио да се ископају дубоке, дугачке јаме на улазима улица. У њима су запалили велике ватре. Па је краљ рекао: „Ко се не одрекне своје вере, баците га у ватру.“ И они су урадили како им је наредио. Тако су поступали све док није дошла једна жена са својим малим дететом. Застала је, устукнула и није могла да се одлучи да уђе у ватру. Тада јој је дете рекло: „Мајко, издржи — јер си на истини.“

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/3303